

[Landbrugsministeren.]

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) gik ind for en smidigere administration. Det har også været hensigten med den ændring af § 1, som jeg har foreslået. Det bliver nu vores opgave at prøve på i ministeriet og i det nedsatte bedømmelsesudvalg at finde nogle retningslinjer, der skulle gøre det muligt at tilgodese dem, der virkelig er landmænd; men jeg må pointere, at det kun bliver få undtagelser, der bliver tale om. Jeg tror ikke, det vil være klogt i princippet at fravige det grundlag, der er lagt, og det mener jeg heller ikke vi bør gøre, men der vil utvivlsomt — det viser erfaringen — komme en række tilfælde ind, som vi vil kunne løse med den dispensationsadgang, der nu forhåbentlig er udsigt til. Jeg må vel også tolke hr. Erik Hansen (Ålborg amt)s udtalelser derhen, at det var det, han var særdeles tilfreds med.

Det er klart, at det er de store spørgsmål, kornloven og afsætningsloven, som har påkaldt mest interesse fra ordførernes side. Hos hr. Chr. Thomsen sporede jeg glædeligvis en betydelig større velvilje både over for kornloven og over for afsætningsloven. Han var betænkelig ved den forlængede aftale, som vi nu på et meget sent tidspunkt søger godkendelse for. Jeg kan ikke se, at der kan være grund til nogen betænkelighed ved den. Det er jo en videreførelse af den aftale, der blev vedtaget som en tilføjelse til kornloven her i tinget på et tidligere tidspunkt. Hr. Chr. Thomsen kan kritisere, at forslaget er kommet på så sent et tidspunkt. Dertil kan jeg kun føje, at vi udmærket kunne have søgt folketinget om godkendelse umiddelbart ved aftaleperiodens begyndelse, men da det juridiske grundlag lå sådan, at blot vi fik godkendelsen, så var tidspunktet ikke så afgørende, fandt jeg ikke at burde ulejlige folketinget med et specielt lovforslag på dette område.

Baggrunden for forlængelsen var den enkle, at i den oprindelige aftale havde man regnet med at være færdig med korneksporten pr. 1. april i år. Men da lageropgørelsen kom, skabtes der nogen usikkerhed, og for ikke at slå kornmarkedet i stykker forlængede man aftalen i 2 måneder. Da vi i det oprindelige forslag om midlertidig forlængelse af kornloven havde optrykt kornaftalens indhold som bilag, var vi i tvivl om,

hvorvidt der var et juridisk grundlag for en forlængelse. Derfor har vi taget det med nu for at sikre dette ganske klart.

Derudover var hr. Chr. Thomsen inde på den principændring, som han sagde der var sket i kornloven, idet den nu mere har karakter af en bemyndigelseslov, mens det tidligere var basisprisen, der var styrende. Jeg må minde hr. Chr. Thomsen om, at der jo er sket en væsentlig ændring i hele kornproblematikken de sidste 2 år, idet vi fra tidligere at være importerende nu er eksporterende. Det, der i realiteten skaber styringen på det danske kornmarked, er det aftalegrundlag, der er indgået mellem landbruget og kornbranchen, som man fra alle sider har vist meget stor interesse, fordi ingen er interesseret i, at vi skal komme ud for de meget stærke svingninger i kornprisen, som vi ellers kunne komme ud for ved de meget lave høstpriser og højere priser senere hen på året.

Jeg erkender, at der ligger megen bemyndigelse i denne lovgivning, også til at godkende aftaler. Jeg kan oplyse, at den aftale, der er indgået for det kommende høstår, ligger så nær op ad den aftale, der er gældende i indeværende høstår, at det vel ikke kan give anledning til betænkeligheder hos hr. Chr. Thomsen, og jeg kan svare på spørgsmålet, om kornaftalen skal være et eller toårig, med at henvise til, at den aftale, der er indgået, kun er gældende for ét år.

Nødvendigheden af denne styring af kornmarkedet er fremhævet fra alle sider. Jeg har ikke ment, det var rigtigt, at staten gik ind og påtog sig dette. Det var mere rimeligt, at landbruget selv gjorde det via de midler, det har til rådighed, fordi kornprisen spiller så stor en rolle i hele den indre problematik. Den nye opbygning indeholder en lang række nye elementer, der har til hovedformål at sikre en større anvendelse af dansk korn, at sikre en rimeligere balance imellem kornprisen og prisen på den animalske produktion og for det tredje at sikre, hvis der bliver importbehov for korn, at overgangen fra aftaleprisen til basisprisen bliver så lempelig som mulig. Det er i denne sammenhæng, man skal se disse ting, og det er på den baggrund, de skal vurderes. De foreslåede bemyndigelser er nødvendige. Ingen kan i dag med nogenlunde sikkerhed antyde udviklingen de nærmeste måneder